

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Martiny Vernerové a JUDr. Jiřího Derfla ve věci

žalobce: **M. J.**, narozen X,
bytem X,
zastoupen JUDr. Janem Růžkem, advokátem,
sídlem Moskevská 12, 434 01 Most,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,
zastoupen Mgr. Vlastimilem Škodou, advokátem,
sídlem Masarykovo náměstí 193/20, 405 02 Děčín,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 7. 2019, č. j. KUUK/98256/2019/UPS,

takto:

- I.** Žaloba **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek v částce 3 000 Kč. Částka 3 000 Kč bude žalobci vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 7. 2019, č. j. KUUK/98256/2019/UPS, jímž bylo zamítnuto odvolání stavebníků A. B. a R. B. a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Louny (dále jen „stavební úřad“) ze dne 17. 9. 2018, č. j. MULNCJ 69301/2018. Tímto rozhodnutím stavební úřad podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) nařídil stavebníkům odstranění stavby pro rodinnou rekreaci na pozemku parc. č. XA a st. XB v katastrálním území X (dále jen „předmětná stavba“), uložil jim povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč a stanovil podmínky pro odstranění stavby.
2. Před vlastním projednáním věci je soud vždy povinen zkoumat, zda jsou splněny podmínky řízení a zda má žaloba všechny zákonem stanovené náležitosti k tomu, aby byla projednatelná. Ze žaloby je zřejmé, že se žalobce domáhá soudního přezkumu rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). V takovém případě se soud musí primárně zabývat povahou napadeného rozhodnutí v tom směru, zda se nejedná o rozhodnutí, které by bylo z přezkumné činnosti soudu vyloučeno.

3. Při vyhodnocování existence překážek bránících věcnému projednání žaloby soud předně vycházel z § 5 s. ř. s., podle něhož platí, že *„[n]estanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon.“* Soudní ochrana ve správním soudnictví tedy nastupuje teprve poté, kdy jsou vyčerpány možnosti nápravy nezákonného nebo vadného rozhodnutí prostředky správního řízení. Důvod nepřípustnosti návrhu obecně upravený v citovaném § 5 s. ř. s. je dále rozveden v § 68 písm. a) s. ř. s., podle kterého platí, že *„[ž]aloba je nepřípustná také tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného.“*
4. V daném případě soud ze žalobcova podání ze dne 11. 2. 2022 zjistil, že žalobce se s obsahem rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 17. 9. 2018 seznámil v průběhu druhé poloviny srpna 2021 a neprodleně poté se obrátil na svého právního zástupce, který na základě plné moci ze dne 3. 9. 2021 podal dne 6. 9. 2021 žalobu v projednávané věci. Ze správního spisu současně vyplynulo, že žalobce byl účastníkem tohoto správního řízení, avšak správní orgány namísto se žalobcem chybně komunikovali s jeho domnělou zmocněnkyní A. B., byť ji plné moci předložené stavebnímu úřadu neopravňovaly k zastupování žalobce v daném řízení. Dále soud ze správního spisu zjistil, že žalobcův právní zástupce byl s věcí seznámen již před tím, než jej žalobce kontaktoval, neboť na základě plné moci ze dne 17. 2. 2021 zastupoval stavebníky v řízení o žádosti na obnovu správního řízení, v němž stavební úřad vydal předmětné rozhodnutí ze dne 17. 9. 2018. Zmíněnou žádost o obnovu správního řízení žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 30. 3. 2021, č. j. KUUK/043876/2021, odvolání stavebníků proti tomuto rozhodnutí pak bylo zamítnuto rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 13. 8. 2021, č. j. MMR-62226/2021-83. Zároveň soud z podání žalobce ze dne 22. 12. 2021 a z obsahu správního spisu ověřil, že žalobce proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 17. 9. 2018 nepodal odvolání.
5. Podle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2009, č. j. 2 As 25/2007-118, publ. pod č. 1838/2009 Sb. NSS, platí, že *„[j]e-li účastník řízení, jehož práva, právem chráněné zájmy či povinnosti byly rozhodnutím dotčeny ..., opomenut při oznámení rozhodnutí, nastane fikce oznámení rozhodnutí k okamžiku, k němuž je bezpečně a bez rozumných pochyb zjištěno, že opomenutý účastník seznal úplný obsah rozhodnutí co do jeho identifikačních znaků i věcného obsahu, zásadně tedy rovnocenně tomu, jako by mu bylo rozhodnutí řádně oznámeno. Nastala-li fikce oznámení rozhodnutí teprve poté, co podle mínění správního orgánu již rozhodnutí nabylo právní moci, počínají opomenutému účastníku teprve touto fikcí běžet lhůty pro podání řádných či mimořádných opravných prostředků. Pouhý fakt běhu času od vydání neoznámeného rozhodnutí nemá na nabytí právní moci vliv.“*
6. Nejvyšší správní soud v tomto rozsudku dále výslovně konstatoval, že *„... prokáže-li se, že účastník získal řádnou vědomost o obsahu rozhodnutí (třebas i po měsících či letech od jeho vydání), teprve okamžikem získání této vědomosti se vytváří fikce, že tímto okamžikem mu bylo rozhodnutí oznámeno a že tedy teprve od tohoto okamžiku proti němu mohl podat odvolání (v případě rozhodnutí I. stupně, které správní orgán má za pravomocné), popřípadě*

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

teprve tímto okamžikem se počínají odvíjet lhůty pro podání návrhu na obnovu řízení (u rozhodnutí, které bylo k návrhu někoho jiného vydáno orgánem odvolacím). Není tedy vyloučeno, že i rozhodnutí, které správní orgán i ostatní účastníci řízení mají za pravomocné, může být účinně napadeno opomenutým účastníkem řízení bez ohledu na dobu, která uběhla ode dne, vyznačeného jako den právní moci.“ Ačkoli Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku vycházel z předchozí právní úpravy, jsou podle názoru zdejšího soudu jeho závěry plně aplikovatelné i na projednávanou věc.

7. Soud nemá pochybnosti o tom, že nejpozději v okamžiku, kdy žalobce udělil plnou moc k zastupování v dané věci svému právnímu zástupci, který byl v dané chvíli jakožto právní zástupce stavebníků seznámen s úplným obsahem rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 17. 9. 2018 co do jeho identifikačních znaků i věcného obsahu (neboť proti tomuto rozhodnutí směřovala právním zástupcem stavebníků podaná žádost o obnovu řízení), získal žalobce řádnou vědomost o obsahu rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 17. 9. 2018 a nastala fikce oznámení tohoto rozhodnutí. Podle názoru soudu tedy platí, že nejpozději dne 3. 9. 2021 nastala fikce oznámení rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 17. 9. 2018 žalobci. Od tohoto okamžiku se pak ve smyslu citované judikatury odvíjí lhůta pro podání odvolání, která podle § 83 odst. 1 správního řádu činí patnáct dnů. Žalobce tak mohl nejpozději v pondělí 20. 9. 2021 podat odvolání, což však neučinil.
8. Vycházejí z těchto zjištění soud shledal, že žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 17. 9. 2018, neboť proti němu nepodal odvolání, ačkoli je tento řádný opravný prostředek ve správním řízení přípustný. Popsané nevyčerpání řádného opravného prostředku v dané věci již nelze nijak napravit, neboť lhůta pro podání odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 17. 9. 2018 žalobci marně uplynula nejpozději dne 20. 9. 2021. Vzhledem k tomu, že napadeným rozhodnutím bylo odvolání stavebníků zamítnuto a zmíněné rozhodnutí stavebního úřadu potvrzeno, je zcela zřejmé, že rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 17. 9. 2018 nebylo změněno k opravnému prostředkům jiného. Za dané situace je podaná žaloba nepřípustná podle § 68 písm. a) s. ř. s.
9. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že „[p]odmíněnost vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby k soudu [§ 5, § 68 písm. a) s. ř. s.] je nutno vnímat jako provedení zásady subsidiarity soudního přezkumu a minimalizace zásahů soudů do správního řízení. To znamená, že účastník správního řízení musí zásadně vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má ve své procesní dispozici, a teprve po jejich marném vyčerpání se může domáhat soudní ochrany. Soudní přezkum správních rozhodnutí je totiž koncipován až jako následný prostředek ochrany subjektivně veřejných práv, který nemůže nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2005, č. j. 2 Afs 98/2004-65, publ. pod č. 672/2005 Sb. NSS).
10. Vzhledem k tomu, že žalobce před podáním žaloby nevyčerpal odvolání jako řádný opravný prostředek, který byl proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 17. 9. 2018 přípustný, shledal soud žalobu nepřípustnou ve smyslu § 68 písm. a) s. ř. s., a proto ji podle § 46 odst. 1 písm. d) téhož zákona odmítl.
11. Na okraj soud dodává, že při studiu správního spisu nepřehlédl, že stavební úřad dne 24. 5. 2017 doručil žalobci do vlastních rukou výzvu ze dne 22. 5. 2017 k účasti na kontrolní prohlídce předmětné stavby, žalobce se této kontrolní prohlídce dne 28. 6. 2017 osobně

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

zúčastnil a dne 7. 7. 2017 bylo žalobci do vlastních rukou doručeno oznámení stavebního úřadu ze dne 29. 6. 2017 o zahájení řízení o odstranění předmětné stavby v režimu § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Následně žalobce udělil stavebníkovi A. B. plnou moc ze dne 18. 9. 2017 „*ke všem právním úkonům spojených s parcelou č. XA (číslo LV X) se vším, co k ní patří*“, která byla po výzvě stavebního úřadu upřesněna plnou mocí ze dne 2. 10. 2017 „*ke všem právním úkonům spojených s výstavbou rekreační chaty na parcele č. XA (číslo LV X)*“. Ačkoli ani tato plná moc není bezvadná a není v ní obsaženo řádné zmocnění k zastupování žalobce v řízení o odstranění předmětné stavby (což měl stavební úřad zohlednit a opětovně vyzvat k upřesnění plné moci, nebo dále jednat přímo se žalobcem), je soud přesvědčen o tom, že žalobce si byl vědom, že stavební úřad vede řízení o odstranění předmětné stavby stojící na jeho pozemcích, a že žalobce chtěl, aby jej v daném řízení zastupovala A. B. Nedostatečnost obou zmíněných plných mocí jde sice k tíži stavebního úřadu, nicméně žalobcův nezáměr o dané řízení a osud předmětné stavby, který trval od října 2017 do srpna 2021, a jeho opětovná aktivizace až po neúspěšném vyčerpání mimořádného opravného prostředku ze strany stavebníků nasvědčuje jisté účelovosti této žaloby, kdy se žalobce *de facto* snaží hájit zájmy stavebníků, nikoli své vlastní.

12. Z důvodu odmítnutí žaloby soud současně v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.
13. Jelikož řízení skončilo odmítnutím žaloby před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) rozhodl rovněž o vrácení žalobcem zaplaceného soudního poplatku za žalobu v částce 3 000 Kč. Tato částka bude žalobci vrácena z účtu krajského soudu ve lhůtě stanovené v § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě se žalobci nevrací, neboť tento poplatek byl konzumován tím, že soud o předmětném návrhu rozhodl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 18. května 2022

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.